

Sygn. akt IV U 441/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lipca 2013 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie – Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Kazimierz Kostrzewa

Protokolant: st. sekr. sądowy Jerzy Stępień

po rozpoznaniu w dniu 23 lipca 2013 roku w Tarnowie na rozprawie

odwołania M. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 14 lutego 2013 roku nr (...)

w sprawie M. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o rentę w związku z chorobą zawodową

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 441/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 23 lipca 2013 r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. decyzją z dnia 14.02.2013 r. (...) odmówił M. N. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową. W szczególności organ rentowy wskazał, że ubezpieczony nie został orzeczeniem komisji lekarskiej z dnia 11.02.2013 r. uznany za niezdolnego do pracy w związku z chorobą zawodową.

M. N. w odwołaniu od tej decyzji domagał się jej zmiany i przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową w oparciu o istniejącą dokumentację oraz po ocenie jego stanu zdrowia. Od 10 lat miał przyznaną rentę i jego stan zdrowia uległ w tym czasie pogorszeniu a nie poprawie.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie, powołując się na brak przesłanek do przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. N. urodzony w dniu (...)r., ma wykształcenie zawodowe o specjalności ślusarz - odlewnik, pracował przy obsłudze pieców topialnych, formiarz odlewnik w latach 1965-1994. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny decyzją z dnia 12.02.2003 r. stwierdził u odwołującego chorobę zawodową: pylicę płuc krzemową q/r2/2,A. Odwołujący od 30.04.2003 r. do 31.10.2012 r. pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy w zw. z chorobą zawodową.

Od 20.11.2009 r. odwołujący pobiera emeryturę w zbiegu z rentą z tytułu choroby zawodowej. W dniu 14.11.2012 r. wystąpił z wnioskiem o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową.

/dowód: wniosek z dnia 14.11.2012 r. –k. 96 ar czIV,

decyzja ZUS z dnia 29.03.2003 r. –k. 13 ar czIII,

decyzja PPIS z dnia 12.02.2003 r. –k. 4 ar czII,

decyzja ZUS z dnia 12.01.2010 r. –k. 29 ar czIV.

Celem wyjaśnienia istoty sporu tj. ustalenia istnienia u M. N. niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt. 6 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. Nr 199, poz.1673) w zw. z art. 12, art. 13 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (DzU Nr 162 poz. 1118 z późn zm.) Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego specjalisty z zakresu pulmonologii.

Na podstawie wyników badań, w tym po wykonaniu osobistego badania specjalistycznego i zebranej w aktach sprawy dokumentacji lekarskiej biegły pulmonolog rozpoznał u odwołującego pylicę krzemową płuc q/r/2/2A tło zawodowe bez zaburzeń wentylacji i zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa, ale nie stwierdził u odwołującego niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową od dnia 01.11.2012 r.

Jak wynika z uzasadnienia opinii, odwołujący ma rozpoznaną chorobę zawodową od 2003 r. – krzemicę płuc i leczy się w poradni pulmonologicznej. Leki zażywa sporadycznie. Stwierdza się brak upośledzenia wentylacji w kolejnych spirometriach i brak zmian osłuchowych w badaniu fizykalnym. Brak podstaw do stwierdzenia niezdolności do pracy z przyczyn pulmonologicznych w związku z chorobą zawodową.

/dowód : opinia sądowo-lekarska – k. 9-11 as/.

Sąd w całości podzielił stanowisko biegłego lekarza sądowego. W szczególności Sąd uznał przedłożoną opinię za miarodajną dla ustalenia stanu zdrowia odwołującego w zakresie jego zdolności do wykonywania pracy. Opiniujący w sposób klarowny wyjaśnił podstawy i przyczyny, dla których nie uznał odwołującego za niezdolnego do pracy w związku z chorobą zawodową.

Opinia biegłego w ocenie Sądu spełnia ponadto wymogi przewidziane dla tego rodzaju środków dowodowych w art. 278 kpc i art. 285 kpc, a także w Rozporządzeniu Ministra Polityki Społecznej z 14.12.2004 r. w sprawie orzekania o niezdolności do pracy w związku z art. 12-14 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS.

Sąd pominął zarzuty odwołującego, ponieważ nie miały merytorycznego charakteru ograniczając się do polemiki z wnioskami opinii biegłego.

Sąd rozważył, co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne.

Kwestią sporną pomiędzy stronami jest ustalenie, czy zostały spełnione przesłanki w chwili orzekania do pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową przez odwołującego.

Zgodnie z art. 6 ust.1 pkt.6 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. Nr 199, poz.1673) ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy. Równocześnie w myśl art. 4 powołanej ustawy za chorobę zawodową uważa się chorobę określoną w wykazie chorób zawodowych o którym mowa w art. 237 §1 pkt. 2 Kodeksu pracy, jeżeli została spowodowana działaniem czynników szkodliwych dla zdrowia występujących w środowisku pracy. Na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków

przy pracy i chorób zawodowych przy ustalaniu między innymi prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy. W związku z tym w niniejszej sprawie będzie miał zastosowanie art. 13 ust. 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. Nr 39, poz. 353). Zgodnie z tym przepisem niezdolność do pracy orzeka się na okres dłuższy niż 5 lat, jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań odzyskania zdolności do pracy przed upływem tego okresu.

W myśl art. 107 powołanej ustawy prawo do świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy oraz wysokość tych świadczeń ulega zmianie, jeżeli w wyniku badania lekarskiego, przeprowadzonego na wniosek lub z urzędu, ustalono zmianę niezdolności do pracy, brak tej niezdolności lub jej ponowne powstanie.

Przedmiotem postępowania było ustalenie, czy ubezpieczony ze względu na stan zdrowia jest niezdolny do pracy w związku z chorobą zawodową, czy też jest zdolny do pracy, jak to wynika z zakwestionowanej opinii komisji lekarskiej i wydanej na jej podstawie decyzji ZUS. W toku postępowania sądowego ubezpieczony został poddany badaniu przez biegłego lekarza pulmonologa. W świetle opinii biegłego odwołujący nie jest niezdolny do pracy w związku z chorobą zawodową. Odwołujący od 10.09.2009 r. ma ustaloną chorobę zawodową – pylicę płuc krzemową q/r2/2,A. Od 2009 r. odwołujący pobiera emeryturę. M. N. wprawdzie leczy się w poradni pulmonologicznej, ale leki zażywa sporadycznie i obecnie stwierdza się brak upośledzenia wentylacji w kolejnych spirometriach i brak zmian osłuchowych w badaniu fizykalnym. W ocenie Sadu brak podstaw do stwierdzenia niezdolności do pracy z przyczyn pulmonologicznych w związku z chorobą zawodową od dnia 01.11.2012 r. W tej sytuacji, wobec nie stwierdzenia u odwołującego niezdolności do pracy mimo stwierdzonej u niego choroby zawodowej brak podstaw do przyznania odwołującemu renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową.

Skoro więc zaskarżona przez M. N. decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. była prawidłowa, to odwołanie należało oddalić jako bezzasadne, przyjmując jako podstawę art. 6 ust.1 pkt. 6 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. Nr 199, poz.1673) w zw. z art. 107 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Procesową podstawę rozstrzygnięcia stanowił art. 477¹⁴§1 kpc.